

خبر

لاله صبوری:

همسر ممتولد آمریکاست اما من ایران را به آمریکا ترجیح می‌دهم

بخش فرهنگی – لاله صبوری بازیگر تاکید کرد که همسر آمریکایی دارد و در این باره گفت: هر وقت اراده کنم می توانم بروم. مسئله این است که من کی می توانم بروم و بمانم. من متعلق به زندگی در آنجا نیستم.

لاله صبوری که مهمان برنامه «باغ رمضان» بود، گفت: همسر ممتولد آمریکاست و الان هم آنجا ساکن است. من مدتی رفتم و برگشتم. هر وقت اراده کنم می توانم بروم. مسئله این است که من کی می توانم بروم و بمانم؟ من متعلق به زندگی در آنجا نیستم. من آدم رفتن نیستم.با اینکه شرایط خانوادگی و موقعیتی که آنجا بود و مهیا بود خوب بود، تپش من باید ساندویچ بیچم. چند نفر از کسانی که رفته اند توانستند کارشان را ادامه بدهند؟ اصلا از کار بگذریم.

او افزود : من وقتی اینجا سر پروژه ای می روم حداقل ۵ نفر آشنا هستند.همه با هم قد کشیده ایم و بزرگ شده ایم. با هم ماجراها را رد کرده ایم. در روزهای بعد از جنگ سالهای زیادی را در کنار هم بوده ایم. تجربه های مشترک داشته ایم. این همه آشنا و کوچه ها را بگذارم و بروم. این بازیگر تلویزیون افزود: من به حقم در هنر رسیده ام. می توانست بهتر از این باشد اما اعدا تا تلاش من همینقدر بوده است دیگر. صبوری گفت: اگر از این قرن بخواهیم دست پر به قرن دیگر برویم دلم می‌خواهد صلح، آرامش و دنیایی بهتر برای بچه ها ببرم. حمله به زایشگاه و به مادران افغان در افغانستان، خیلی دلم را به درد آورد. قلب همه را به درد آورد. زنی که در حال زایمان است هر دعایی بکند خدا برآورده می کند. بعد چطور می‌شود به نوزادان و زنان باردار حمله می کنند؟ زایمان یکی از بهترین حس های زندگی است. ما در کجا زندگی می کنیم؟ چطور می شود که به یک نوزاد حمله می کنند؟ کار به جایی رسیده است که به بچه نوزاد و زنان باردار حمله می کنند.کاش اینها را با خود به قرن جدید نبریم. او تاکید کرد: من قطعا جنگ را با خود نخواهم آورد به قرن جدید. جنگ این سالها البته فکر می کنم جنگ در فضای اینترنت است. اگر دقت کنید خیلی از سربازان این روزها کاربران فضای مجازی هستند. خیلی از چیزها از فضای مجازی شروع می شوند. اینترنت اتفاقی است که مال این قرن است تقابل اندیشه ها و اینکه آدم ها خیلی راحت دستشان به هم می‌رسد. فکر کرد دیگر ماجرای تروا و کندن خندق ها و کارزارهای دیگر تکرار نمی شود. امروز با زدن یک دکمه وارد نت می شوید و حرفتان را می زنید و پاسختان را هم میگیرید.

●●●●●

پژمان جمشیدی و ریحانه پارسا در «کوسه» همکار شدند

بخش فرهنگی – ریحانه پارسا به عنوان اولین بازیگر زن فیلم سینمایی «کوسه» به کارگردانی علی عطشانی و تهیه‌کنندگی سیدمحمد احمدی معرفی شد.

به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، ریحانه پارسا متولد اسفند ۱۳۷۷ و فارغ‌التحصیل رشته نمایش از هنرستان سوره است که فعالیت جدی در عرصه بازیگری را با ایفای نقش لیلا در سریال «پدر» آغاز کرد و به شهرت رسید. پس از آن با ایفای نقش در فیلم سینمایی «خوب بد جلف ۲: ارتش سری» که در بخش سودای سیمرغ سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر حضور داشت، وارد سینما شد. پارسا در دومین تجربه سینمایی خود در فیلم جدید عطشانی با عنوان «کوسه» به ایفای نقش خواهد پرداخت. پیش تولید «کوسه» از ۱۵ بهمن ماه و در سکوت خبری آغاز شده بود و قرار بود فیلمبرداری آن از اواسط فروردین ماه آغاز شود که با شیوع کرونا به تعویق افتاد و بر اساس برنامه‌ریزی‌ها اواخر خردادماه تولید زده خواهد شد. تاکنون حضور پژمان جمشیدی، مهران احمدی و مهدی هاشمی در «کوسه» قطعی شده و دیگر بازیگران این فیلم پربازیگر که بر اساس فیلمنامه‌ای از پیمان عباسی ساخته می‌شود، در روزهای آتی معرفی خواهند شد. تعدادی از عوامل این فیلم که تاکنون حضورشان در این پروژه قطعی شده عبارتند از: کارگردان: علی عطشانی، تهیه‌کننده: سید محمد احمدی، علی عطشانی، نویسنده: پیمان عباسی، طراح صحنه و لباس: مجید علی‌اسلام، مدیر فیلمبرداری: محمود عطشانی، صدابردار: محمد شاهرودی، طراح چهره‌پردازی: امید گلزاده، چهره‌پرداز: فرزانه زردشت، دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: وحید مهین دوست، مدیر تولید: سعید دلآوری، مدیر امور بین‌الملل: امید چوگانی، مجری طرح: بیتا فیلم تهران، مشاور رسانه‌ای و مدیر روابط عمومی بیتافیلیم: مریم قربانی‌تیا.

●●●●●

فرد ویلارد بازیگر «خانواده مدرن» در گذشت

بخش فرهنگی – فرد ویلارد بازیگر فیلم‌ها و سریال‌های کمدی آمریکایی در ۸۶ سالگی از دنیا رفت. فرد ویلارد چهار بار نامزد دریافت جایزه امی شده بود. او به گفته دخترش به مرگ طبیعی از دنیا رفت و «تا آخرین ماه‌های زندگی مشغول کار بود». این بازیگر کمدی که در فیلم‌ها و سریال‌های معروف جلوی دوربین رفته بود، صداپیشگی انیمیشن‌های «وال ای» و «خانه هیولا» را نیز در کارنامه داشت. او در سریال «خانواده مدرن» جلوی دوربین رفته بود و از کارهای سینمایی‌اش می‌توان به «عروسی آمریکایی» و «گوینده» اشاره کرد. جیمی کیمل، استیو کارل و جیمی لی کرتیس برخی چهره‌های سرشناسی بودند که درگذشت ویلارد را در فضای مجازی واکنش نشان دادند.

{فرهنگ و هنر }

سر نوشت خانه به آذین؛ تخریب یا موزه؟

آرشپهر خانه‌هایی هست که ۷۰ هزارتومان می‌فروشند. پدرم می‌گفت ۳۰ هزارتومان بیشتر ندارد. عمویم ۳۰ هزارتومان از بانک وام گرفت و به هر ضرب و زوری بود به‌آذین صاحبخانه و تا آخر عمر اینجا ماندگار شد. این خانه تا سال ۸۵ مثل یک مرکز فرهنگی بود، چه بزرگانی که

اینجانیامدند؛چهره‌هایی چون بهرام بیضایی، محمدعلی سپانلو، سایه، سیاوش کسرایی، نادر ابراهیمی و توران میرهادی. حیفا است که این خانه ویران شود. او با اشاره به اهمیت و ارزش فرهنگی این خانه می‌افزاید: سایر وارثان به دلیل نیاز مالی‌ای که داشتند، ناچار شدند سهم خود را به یک بسازبفروش بفروشند و حالا ۶۰ درصد خانه دست بساز بفروش‌هاست و ۴۰ درصد آن دست من. آن‌ها که هرکدام ۳۰ درصد خانه را در اختیار دارنداز مسیر قانونی رفته‌اند. یکی از آن‌ها دستور خلع ید اینجا را گرفته و در حال پیگیری است.می‌گویند هفته دیگر می‌خواهد اینجا را تخلیه کند. اما من این اثاث قدیمی پدر را کجا ببرم؟ نگه داشتن اینجا‌خواسته من نیست، دوستداران فرهنگ هم می‌خواهند جلو این کار را بگیرند. به خصوص که کرونا آمده و امکان تخلیه نیست. موضوع را با دادگاه مطرح می‌کنیم و از میراث مکب می‌گیریم که این‌طور نشود. محمود اعتمادزاده (م.ا. به‌آذین)ا، زاده ی ۲۳ خردادماه سال ۱۲۹۳ خورشیدی بود و درگذشته ۱۰ خرداد سال ۱۳۸۵. او فعالیت‌های ادبی خود را از سال ۱۳۲۰ با انتشار داستان‌های کوتاه آغاز کرد. در سال‌های پس از آن با ترجمه آثار شکسپیر، بالزاک، رومن رولان و شولوخوف و نگارش خاطرات و

تجربیاتش از زندان‌های دهه ۱۳۵۰، به کوشش‌های ادبی خود ادامه داد. به‌آذین در چهارم شهریور ۱۳۲۰ خورشیدی، در جریان اشغال ایران و بمباران در بندر انزلی زخمی برداشت که منجر به قطع دست چپ او شد. چون افسر بودن مانع فعالیت‌های ادبی و سیاسی‌اش می‌شد، از آن شغل استعفا کرد. از کتاب‌های به‌آذین به «همان این آقایان»، «سوی مردم»، «قالی ایران»، «گفتار در آزادی» و از ترجمه‌هایش به «بباا گوریو» نوشته انوره دو بالزاک، «دن آرام» نوشته میخائیل شولوخف، «تلو» نوشته ویلیام شکسپیر، «جان شیفته» نوشته رومن رولان و نمونه‌های دیگر می‌توان اشاره کرد.

پیش‌بینی آیدین آغداشلو برای آینده هنر

نقاشی مهم سیاسی کشیده است. در زمان جنگ فرانسه زندگی می‌کرد و فقط مشغول کار خودش بود. پیکاسو نمونه کامل هنرمندی است که جهان را به صورت غیرمستقیم تصحیح کرد و این کار را هم بسیار خوب انجام داد؛ جهان قبل از پیکاسو با جهان بعد از او بسیار متفاوت است. او با بیان این نکته که این هنرمند باید حتما نسبت به بحران‌های

اجتماعی واکنش نشان دهد از تفکر چپی آمده که از قرن ۱۹ به بعد شکل گرفت و مدتی است این نوع نگاه در ایران نیز تبلیغ می‌شود، خاطرنشان کرد: البته اشکالی هم ندارد، این نیز یک نوع نگاه است که به نوبه خود جای بحث دارد؛ اما به طور کلی گمان من این است که هنرمند به هر حال عکس‌العمل بلندمدت یا کوتاممدت خود را نشان می‌دهد. به عنوان مثل بنکسی، هنرمند دیوار و گرافیتی است و طبیعتا باید با سرعت بیشتری نسبت به مسائل عکس‌العمل نشان بدهد. آغداشلو همچنین در بخشی از سخنان خود، خاطرات سال‌های جوانی خود را مرور کرد و گفت: من از یک دوره و حدودا از دهه ۵۰، جهانم را کشف کردم؛ جهانی مخروطی‌شکل که آبخشورهای مختلفی داشت. از

همان زمان شروع کردم به کار کردن و معنا شکل گرفت و بعد شکل معنا گرفت؛را ادامه این روند به مجموعه‌ای رسیدم که اسم آن را «خاطرات انهدام» گذاشتم و بعد مجموعه‌های دیگر مثل «سال‌های آتش و برف» پیدا شد که آنها را گسترش دادم و تکرار کردم. او همچنین در پاسخ به این پرسش که چرا به‌مرور زمان آثاری که خلق کرده با تلخی‌های بیشتری همراه شده است، توضیح داد: من ۸۰ ساله‌ام و ۶۵ سال آن را نقاشی کشیده‌ام. در این مدت وقتی روزنامه‌نگاری بزرگترین دروغ‌ها و اتهام‌ها را به من نسبت می‌دهد، حق دارم که تلخ شوم. آدمی که زمانی خیلی لطیف با آبرنگ پله‌های مُلک را می‌کشد، دچار خشم می‌شود، ولی آنقدر خشمگین نمی‌شود که پاسخ بدهد و سند بخواهد. در نتیجه تلخ می‌شود و وقتی تلخ می‌شود، تلخ نقاشی می‌کند. آغداشلو که این روزها در خارج از کشور است در این گفت‌وگوی آنلاین بیان کرد: فکر می‌کنم آخرین نقاشی‌ام که فردا تمام می‌شود، یکی از بهترین نقاشی‌هایی است که در ۱۰ سال اخیر کشیده‌ام.

در گفت‌وگو با یک تهیه‌کننده تلویزیونی مطرح شد:

هر کس را نقد کنید، در همان شبکه ممنوع‌الکار می‌شوید

خودش را بلد بوده اما اگر تلویزیون از آن حمایت نمی‌کرد هم کارش دیده می‌شد؟ این تهیه‌کننده در ادامه با اشاره به ادامه پیدا نکردن برنامه «هزار داستان» که در شبکه نسیم تولید می‌شد، عنوان کرد: تیم ما در مدت نسبتا کوتاهی توانست برنامه «هزار داستان» را

به عنوان یک برنامه برند تلویزیون معرفی کند. به نوعی این برنامه در عرض دو سال در کنار برنامه ماه عسل به عنوان بهترین برنامه جشنواره جام‌جم معرفی شد. هزارداستان زمانی ساخته شد که ماه عسل هم از تلویزیون پخش می‌شد؛ ولی دو برنامه با دو رویکرد مختلف بودند و کبی اتفاق نیفتاده بود. فرحانی ادامه داد: به عنوان مثال از چشمان یک نفر در برنامه هزار داستان، یک قطره اشک نریخته است. به نوعی تکلیف آن برنامه به عنوان ویژه برنامه ماه رمضانی شبکه نسیم مشخص بود و برای مخاطبان نیز جا افتاده بود. رویکرد کاملا مستقلی داشت و تیتراژش را هم گروه پالت می‌خواند. اما با وجود این موفقیت‌ها نتوانست ادامه پیدا کند. از شما می‌پرسم کدام مدیر آمد و پرسید که چرا هزار داستان ساخته نشده است؟ و چرا تیم آن برنامه مجبورند به شبکه دیگری بروند و برنامه‌ای با اسمی دیگر (برنامه مکث) بسازند؟

وی در پاسخ به این پرسش که چرا «هزار داستان» ادامه پیدا نکرد، توضیح داد: مدیران شبکه باید جواب این سوال را بدهند. مناسفانه آدم همه چیز را هم نمی‌تواند بگوید. به عنوان مثال شما فکر می‌کنید چند درصد مدیران تلویزیون نقدپذیر هستند. شما از هر کسی نقد کنید، فردا در آن شبکه ممنوع‌الکار می‌شوید. البته ممنوع‌الکار غیرنامحسوس. فقط کافی‌ست که به آنها بگویید بالای چشمتان ابروست. به نوعی دیگر کاری به شما نمی‌دهند و اذیت‌ها شروع می‌شود. این تهیه‌کننده در ادامه بیان کرد: واقعا اگر ۴ مدیر یک جا باشند و بخواهند کسی را نابود کنند، عین آب خوردن این کار را انجام می‌دهند. به طور کل سختی‌هایی زیادی داریم و با چنین مصیبت‌هایی در حال برنامه‌سازی هستیم.

فرحانی در پایان گفت: برنامه‌سازی برای ما مقوله جدی بوده و این را در ساخت برنامه‌هایی همچون خندوانه و هزار داستان و ستاره ساز و… ثابت کردیم. اگر به «مکث» هم فرصت داده شود، قطعا این برنامه هم تا سال‌های سال می‌تواند به کار خود ادامه دهد و با سؤزه‌های تازه‌تر برای مردم پخش شود چراکه در این سری نیز با نشان دادن مردم دغدغه‌مند در تلویزیون مخاطبان بسیاری را به خود جذب کرد.

موزه و بنیاد فرهنگی تبدیل کند. او می‌گوید: این‌جا باید بنیاد فرهنگی شود. من نه به عنوان وارث بلکه به عنوان یک فرهنگ دوست می‌خواهم اینجا را نگه دارم. مگر حافظ و مولوی و نیما وارث دارند؟ به‌آذین متعلق به کل جامعه است. در تمام دنیا میراث نویسندگان را برای ارتقای فرهنگی مهم می‌دانند. خانه افراد برجسته حفظ و به موزه تبدیل می‌شود. این خانه غنیمت است و مایه مباهات. ما با این همه ادیب، کم از دیگران نداریم. در دوران معاصر هم باید عناصر غنی فرهنگی را پاس بداریم. فرزند به‌آذین درباره حضورشان در این خانه اظهار می‌کند: ما از سال ۴۶ به این خانه آمده‌ایم. عمویم اصرار کرد این خانه را بخریم. می‌گفت در

بخش فرهنگی – آیدین آغداشلو، هنرمند پیشکسوت با در نظر داشتن این نکته که هنرمندان نیز همانند سایر انسان‌ها از حوادث دوران خودشان متأثر می‌شوند، معتقد است که در آینده به یک دوره هنری تلخ می‌رسیم؛ دوره‌ای که شاید غیرمستقیم باشد و در طولانی مدت شکل بگیرد، اما رسیدن به آن حتمی است.

آیدین آغداشلو در گفت‌وگوی آنلاینی که با ساسان نصیری داشت از کارکرد هنر در روزهای بحرانی و اینکه آیا اصلا هنرمندان حتما باید نسبت به وقایع اجتماعی واکنش نشان بدهند، سخن گفت.

او اظهار کرد: هم‌اکنون دوران نکبتی در تاریخ معاصر دنیا شروع شده که اصلا نمی‌شد آن را پیش‌بینی کرد. این همه‌گیری‌ها و اپیدمی‌ها در طول تاریخ آمده و خوشبختانه رفته است، اما آنچه می‌شود در این میان جست‌وجو کرد، هنر در دوران نکبت است. آغداشلو ادامه داد: شاید اصلی‌ترین مساله‌ای که می‌توان مطرح کرد این است که هنر در مجموع چه وظیفه‌ای دارد؟ وظیفه‌ای که اتفاقا به نظر می‌رسد در دوران نکبت مقداری مشخص‌تر و جهت‌دارتر می‌شود. البته به شخصه

فکر نمی‌کنم هنر اصلا چنین وظیفه‌ای داشته باشد. در واقع هنر یک وظیفه کلی دارد و تا حدودی برنامه‌ریزی‌شده و ناخواسته به تصحیح غیرمستقیم جهان می‌پردازد. هنر همیشه این کار را می‌کند. البته در این میان هنرمندانی هستند که به قصد تصحیح مستقیم جهان قلمو برمی‌زنند و اشکالی هم ندارد؛ همیشه بوده‌اند و باید باشند، اما این وظیفه خاص را نمی‌شود به وظیفه اصلی هنر تسری داد. این هنرمند پیشکسوت عرصه نقاشی یادآور شد: بنابراین اگر اینگونه نگاه کنیم که کار هنر، تصحیح جهان به صورت غیرمستقیم است، سپس باید بررسی کنیم که هنرمند این کار را انجام می‌دهد یا نه. تا زمانی که هنرمند خوب باشد، این وظیفه اجرا می‌شود و حتی اگر بلافاصله هم نتیجه آن نشان داده نشود، در طول زمان معلوم می‌شود که چگونه جهان را تصحیح کرده است.

آغداشلو تاکید کرد: اما در مجموع مخالفم که از هنرمند بازخواست کنیم که چرا در دوران مثلا کرونا کاری انجام ندادی؟ به عنوان مثال پیکاسو به غیر از کبوترهای صلح، فقط یک

بخش فرهنگی – جواد فرحانی درباره وضعیت تولید فصل دوم برنامه «ستاره ساز» می‌گوید: با وجود تمام مشکلاتی که کرونا ایجاد کرده، در حال انجام کارهای فصل دوم این مجموعه هستیم. به محض اینکه شرایط کرونا مقداری فروکش کند، کار را جلو می‌بریم و انشالله سری دوم آن را می‌سازیم.

جواد فرحانی (تهیه‌کننده برنامه‌های تلویزیونی) درباره وضعیت فصل دوم برنامه «ستاره‌ساز» که به استعدادیابی در حوزه فوتبال می‌پردازد، به خبرنگار ایلنا گفت: با وجود تمام مشکلاتی که کرونا ایجاد کرده، در حال انجام کارهای فصل دوم این مجموعه هستیم. به نوعی اگر کرونا نبود، تا به حال کارهایی زیادی از آن جلو رفته بود. فصل اول «ستاره ساز» برنامه خوب و پرمخاطبی بود که شبکه هم دنبال آن است. انشالله بعد از این قضایای کرونا کار را با سرعت بیشتری جلو می‌بریم.

وی ادامه داد: دلیل این اتفاق پرداختن خیلی بزرگ برنامه است. به هر ترتیب ما به غیر از آماده‌سازی استودیو پخش «ستاره‌ساز»، باید کارهای دیگری را هم انجام دهیم چراکه یک برنامه ایرانی هستیم که از سراسر ایران برای

حضور در آن حاضر می‌شوند. بنابراین برای تست گرفتن از بچه‌ها باید به تمام شهرها سفر کنیم که مناسفانه الان در شرایط کرونا امکان چنین اتفاقی نیست. به محض اینکه شرایط کرونا مقداری فروکش کند، کار را جلو می‌بریم و انشالله سری دوم آن را می‌سازیم.

تهیه‌کننده برنامه ستاره ساز درباره تغییرات در تیم داوران و مجریان نیز اظهار داشت: مجری‌ها و داورها همان تیم قبلی هستند و تغییری در این زمینه نداشتیم.

فرحانی در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره ادامه پیدا کردن ویژه برنامه ماه رمضانی مکث که این روزها از شبکه دو روی آنتن می‌رود نیز بیان کرد: بخشی از موفقیت یک مجموعه و ادامه پیدا کردن آن برای مدت طولانی به مدیران بستگی دارد. به نوعی تا مدیران پای کار نباشند، اتفاقی رخ نمی‌دهد. هر شبکه تلویزیون مدیریتی داشته که باید بخواهند از کاری حمایت کنند تا آن کار قوام بگیرد و بتواند تداوم داشته باشد.

وی افزود: همین برنامه «عصر جدید» احسان علیخانی را در نظر بگیرید که علی فروغی به عنوان مدیر شبکه چه حمایتی از آن کرد. به هر حال جواب این حمایت را هم گرفتند چراکه در شرایط کنونی ۶۸ درصد بیننده تلویزیونی شوخی نیست. البته احسان علیخانی هم کار

خبر

تاثیر کرونا بر زندگی و کار علی نصیریان

بخش فرهنگی – علی نصیریان گفت: طی سه ماه گذشته و بعد از شیوع بیماری کرونا پیشنهادات زیادی برای بازی در تلویزیون و سینما داشته‌ام ما به دلیل اینکه هنوز بیماری تمام نشده هیچ کدام از این آثار را قبول نکردم و به همین دلیل فعلا بیکارم.

علی نصیریان پیرامون آخرین فعالیت‌های خود در عرصه بازیگری گفت: در حال حاضر با توجه به گذران ایام قرظئینه همچنان در خانه به سر می‌برم و سر هیچ کار خاصی نیستم.

وی در همین راستا ادامه داد: طی سه ماه گذشته و بعد از شیوع بیماری کرونا پیشنهادات زیادی برای بازی در تلویزیون و سینما داشته‌ام اما به دلیل اینکه هنوز بیماری تمام نشده هیچ کدام از این آثار را قبول نکردم و به همین دلیل فعلا بیکارم.

بازیگر سریال شهزاد درباره نحوه گذراندن اوقات فراغت جامعه در هنگام قرظئینه خانگی اظهار کرد: به شخصه در روزهایی که به دلیل کرونا خانه نشین بودم، بیشتر وقتم را به مطالعه کتاب پرداختم، اما نمی‌توانم به همه بگویم کتاب بخوانید زیرا شاید برخی کتاب خواندن را دوست نداشته باشند.

بازیگر برنده سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر در همین راستا ادامه داد: از نظر من هر فرد می‌تواند در دوران خانه نشینی به دلیل شیوع کرونا کاری که به آن علاقه‌مند است را انجام دهد، برخی کتاب می‌خوانند، برخی فیلم می‌بینند و برخی هم زمان خود را با خانواده‌شان سپری می‌کنند، این دوران بهترین زمان برای رسیدن به فعالیت‌های شخصی است.

بازیگر سریال «برادر جان» با تاکید بر لزوم رعایت اصول بهداشتی خاطرنشان کرد: از نظر من حفظ سلامتی در شرایط فعلی بسیار مهم است پس توصیه می‌کنم که مردم در صورت امکان از خانه خارج نشوند، البته برخی برای امرار معاش از خانه بیرون می‌آیند که البته طبیعی است اما در همین شرایط هم حفظ اصول بهداشتی و ایمنی ضروری است.

●●●●●

کودک، فقر و اعتیاد جلوی دوربین یک فیلم سینمایی

بخش فرهنگی – فیلمبرداری فیلم سینمایی «شهرک» به کارگردانی مشترک محمد علی وهاج و محمد عبداللهی آغاز شد.

با فراهم شدن شرایط تولید فیلم سینمایی در ایام کرونا، اولین اثر بلند و مشترک محمدعلی وهاج و محمد عبداللهی به نام «شهرک» به مرحله تولید و فیلمبرداری رسید.

«شهرک» فیلمی داستانی با محوریت کودک، فقر و اعتیاد است که مراحل پیش تولید را پشت سر گذاشته و وارد مرحله تولید و فیلمبرداری شده است. البته به علت کرونا و رعایت سلامت گروه، فیلمبرداری به حالت نیمه تعلیق درآمده است و با رعایت نکات لازم پروژه پیش می‌رود.

ایده اصلی فیلم به تصویر کشیدن یک سیکل معیوب از یک زندگی است که به قلم محمدعلی وهاج و محمد عبداللهی نوشته شده است. وهاج پیش از این فیلم‌های کوتاهی چون «آناه ستایش و دیگران»، «یک تکه شکلات»، «۳۱ آذر» را کارگردانی و در پرونده کاری خود به ثبت رسانده است که به جشنواره‌های بین‌المللی نیز راه یافته‌اند. محمد عبداللهی نیز «هیولای درون»، «وامانداگان» و «قال قهوه» را در پرونده کاری خود دارد. آرمان میرزایی، مرجانه نعمتی، مجید رامه، سیدرضا جوادی، عرشیا براتی و سمیه کاظمی بازیگران پروژه سینمایی شهرک هستند.

●●●●●

بازیگران «نون خ» به سریال «قلب بنفش» پیوستند

بخش فرهنگی – سریال رادیویی «قلب بنفش» به کارگردانی میرطاهر مظلومی و با حضور تعدادی از بازیگران سریال تلویزیونی «نون خ» و هنرمندان اداره کل هنرهای نمایشی رادیو در رادیو نمایش تولید شد. مجموعه رادیویی «قلب بنفش» توسط داریوش روحی نوشته شده که به معایب و محاسن فضای مجازی می‌پردازد. داستان این نمایش از آنجا آغاز می‌شود که در سالگرد ازدواج در خانواده‌ای ایرانی، مادر خانواده گوشی هوشمند هدی می‌گیرد و این هدیه سر آغاز فاصله میان اعضای خانواده و دور شدن آنها به واسطه حضور بیش از اندازه در فضای مجازی می‌شود. «قلب بنفش» سریالی رادیویی با درون مایه اجتماعی و طنز است که در ۵ قسمت در اداره کل هنرهای نمایشی رادیو تولید شده است. همچنین برای نخستین بار در رادیو نمایش ناهید میرکاشی به عنوان شاعر، اشعاری را در ارتباط با داستان نمایش سروده که در فواصل نمایش با صدای او پخش می‌شود.

در این مجموعه رادیویی هنرمندانی چون علی اصغر دریایی، کرامت رودساز، حمید زرداری، عباس توفیقی، فریدون مجری، مسعود زوزوی را، سیروس سپهری، یوسف کریمی، مبرخ افضلی، فریبا طاهری، ندا قاسمی، مونا صفی، نگین خواجه نصیر، آتنا مهبیاری، شهزاد دانه کار و شیما جان قربان به ایفای نقش پرداخته اند. همچنین فرشاد آذرآینا تهیه کننده، مهدی طهماسبی گویندگی، نازنین حسن پور افکتوری و مجید آینه صدابرداری این سریال رادیویی را بر عهده دارند و میرطاهر مظلومی کارگردان این مجموعه نمایشی است.